

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Մրջյուններ և խլուրդ

Գարնան ջերմ օրին մայր-երկրի երես
Ջերմ գործի ելան արի մրջյուններ.
Վազեցին հա՛ղեն, վազեցին հա՛ղես,
Որպես ժրաշան, անխոնջ մշակներ:

Եվ կարճ միջոցում, պարտիզի խորքում
Կանգնեցրին մի տուն հողաշեն թըմբիկ,
Եվ ապրում էին ամենքն այդ շենքում,
Ասես, մի՛ սիրով կապված ընտանիք:

Բայց մի օր (ավա՛ղ, երկրի երեսից
Չարն է անպակաս) խրդճուկ մրջյուններ
Հոգնած, ուժասպառ տուն գալով գործից,
Տեսան տունն իրանց քանդված ու ավեր...

Ստորերկրյա ճամփով, թաքուն գողի պես,
Սուսիկ փորելով սիրուն շենքի տակ,
Լույս-արևն աստղ խլուրդոն էր այդպես
Խեղճ մրջյունների ավերել վաստակ:

Լույսի մշակնե՛ր, երբ կյանքի գարնան
Գործի եք ելնում, դուք մի՛ մոռանաք,
Որ մեզնում նույնպես խլուրդներ շա՛տ կան

Թաքուն փոս փորող ամեն գործի տակ...